

А.Р. Азееў (з.Магілёў)

**ЧАСОВЫ СТАТУТ НАВУКОВА-ДАСЛЕДЧАГА
КРАЯЗНАЎЧАГА ТАВАРЫІСТВА
ПРЫ МАГІЛЁЎСКІМ ДЗЯРЖАЎНЫМ ПЕДАГАГІЧНЫМ
ІНСТЫТУЦЕ ІМЯ І.Д. ПАПАНИНА**

У пачатку Вялікай айчыннай вайны Магілёўскі педагагічны і настаўніцкі інстытуты планавалася эвакуіраваць на Урал у горад Чалябінск. Але вывезці калектыў і абсталяванне не ўдалося. На тры навучальныя гады акупацыі Магілёва нацысцкімі захопнікамі заняткі ў інстытуце прыпыніліся. Лёс раскідаў выкладчыкаў і студэнтаў па франтах і дарогах вайны. Не да усіх

ён быў літасцівым. Тым не менш, 19 ліпеня 1944 г., праз месяц пасля вызвалення Магілёва ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў Выканаўчы камітэт Магілёўскага абласнога Савета дэпутатаў працоўных і бюро Магілёўскага абласнога камітэта КП(б)Б прынялі сумесную пастанову “Аб аднаўленні работы Магілёўскага педагагічнага і настаўніцкага інстытутаў”. У адпаведнасці з пастановай Савета Народных Камісараў Беларускай ССР ад 24 ліпеня 1944 года ён пачынаў нанова сваю дзейнасць у складзе факультэтаў мовы і літаратуры, гістарычнага і геаграфічнага.

Адраджэнне інстытута адбывалася ў вельмі складаных умовах. Перадзеныя ўстанове будынкі былі ў гады вайны моцна пашкоджаны і патрабавалі складанага рамонту. Не хапала абсталявання, падручнікаў, кадраў. Тым не менш 16 лістапада рэгулярныя заняткі аднавіліся. Павольна, з вялікімі цяжкасцямі, але няўхільна навукова-педагагічная дзейнасць інстытута набірала абароты. Уражвае, што ў такіх цяжкіх умовах, калі яшчэ не быў адноўлены вучэбны корпус і не хапала самага неабходнага абсталявання, вучоны савет інстытута на другім гаду аднаўлення сваёй дзейнасці зацвярджае ў жніўні 1946 г., “Часовы статут навукова-даследчага краязнаўчага таварыства пры Магілёўскім дзяржаўным педагагічным інстытуце імя І.Д. Папаніна”.

Адной з галоўных мэтаў таварыства абвешчалася “аказанне дзейнай дапамогі Ураду БССР у справе аднаўлення разбуранай гаспадаркі Магілёўскай вобласці, аховы помнікаў прыроды, даўніны і мастацтва, месцаў баёў Чырвонай Арміі і партызанскіх атрадаў з фашыстамі”. Пад час Другой сусветнай вайны на тэрыторыі Магілёўскай вобласці ў ходзе баявых дзеянняў былі пашкоджаны, або з-за недагляду прыйшлі ў заняпад многія помнікі гісторыі і культуры. Кіраўніцтва Беларусі звяртала на гэтую праблему пэўную ўвагу. Архітэктурныя помнікі пасля вызвалення населеных пунктаў абмераліся і абследаваліся, у тым ліку для прад’яўлення Германіі рэпарацыйных патрабаванняў. Савет міністраў БССР у 1948 і 1949 гг. прымаў пастановы “Аб мерах паляпшэння аховы памяtnікаў культуры...”

Тым не менш, праблем з аховай помнікаў, з выяўленнем месцаў пахавання савецкіх воінаў часоў апошняй вайны заставалася надзвычай многа. Дзяржаўныя органы не спраўляліся з пастаўленымі задачамі. Жыццёва неабходным было далучэнне да гэтай працы грамадскасці. У Магілёўскім педагагічным інстытуце разумелі вастрывую праблему, і яшчэ да прыняцця вышэй узгаданых пастановаў Савета Міністраў БССР, распачалі дзейнасць на адраджэнню краязнаўства ў рэгіёне. Як бачна з тэксту статута, таварыства планавала вывучаць багацці прыроды, эканоміку, гісторыю, гісторыю рэвалюцыйных рухаў, этнаграфію, фальклор, матэрыяльную культуру,

помнікі Вялікай Айчыннай вайны на тэрыторыі Магілёўскай вобласці, арганізаваць краязнаўчы кабінет і бібліятэку.

Спрыяла арганізацыі таварыства і пэўная змена некаторых ідэалагічных устаноў. Выйграць Вялікую айчынную вайну без апоры на патрыятычныя пачуцці савецкіх людзей было немагчыма. Кіраўніцтва СССР гэта разумела. Нігілізм у дачыненні да дарэвалюцыйнай гісторыі СССР зменшыўся яшчэ напярэдадні вайны. Разгром гістарычнай “школы Пакроўскага”, прыхільнікі якой паказвалі гісторыю царскай Расіі пераважна негатыўнымі фарбамі, спрыяў адраджэнню гістарычнай памяці. Гэтыя змены адлюстраваліся і ў зменах палітыкі да гістарычнай спадчыны. У пасляваенны час ў Беларусі назіралася пэўнае ажыўленне краязнаўчай работы. Амаль цалкам вынішчанае ў 1930-я гг. краязнаўства пачало, хай сабе павольна і непаспялоўна, адраджацца. Адною з першых ластавак гэтага працэсу была спроба выкладчыкаў Магілёўскага педінстытута ў час пасляваеннай разрухі арганізаваць работу краязнаўчага таварыства, якое планавала распаўсюдзіць сваю дзейнасць на ўсю вобласць.

Тэкст статута захоўваецца ў Дзяржаўным архіве Магілёўскай вобласці ў справе “Постановления коллегии и приказы министерства просвещения БССР, пятилетний план научно-исследовательской работы на 1946 – 1950 года и отчет о выполнении плана за 1946– 1947 уч. год.” фонду Магілёўскага дзяржаўнага педагагічнага і настаўніцкага інстытутаў Міністэрства асветы БССР. Фонд 927, воп. 1, спр. 29, арк. 8-9.

Часовы статут краязнаўчага таварыства друкуецца без выпраўлення памылак, з захаваннем арфаграфічных асаблівасцяў дакумента.

Временный устав научно-исследовательского краеведческого общества при МГПИ им. И.Д. Папанина

ЦЕЛИ ОБЩЕСТВА¹

I. В целях оказания действенной помощи Правительству БССР в деле восстановления разрушенного хозяйства Могилевской области, охраны памятников природы, старины и искусства, мест крупных боев Красной

Армии и партизанских отрядов с фашистами, а также в видах внедрения элементов краеведения в школе – при Могилевском Государственном Педагогическом Институте организуется научно-исследовательское краеведческое общество.

ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ОБЩЕСТВА

II. Научно-исследовательское краеведческое общество изучает богатства природы, естественные производительные силы, экономику, историю,

¹ Печатается впервые. – *Прим. ред. И.Н. Шаруха.*

историю революционных движений, этнографию, фольклер, материальную культуру, а также памятники Великой Отечественной войны на территории Могилевской области, координируя свою научно-исследовательскую деятельность с другими учреждениями и предприятиями Могилевской обл. и БССР.

III. Работа общества протекает в основном в трех секциях: 1) Природоведческой, 2) Культурно-исторической и 3) Школьно-краеведческой.

Примечание: По мере расширения деятельности общества при секциях организуются соответствующие комиссии.

СОСТАВ ОБЩЕСТВА

IV. Членами общества могут быть все совершеннолетние граждане БССР и других союзных республик, не лишенные избирательного права, активно занимающиеся изучением Могилевской обл. или одного из ее районов. Членами-соревнователями Об-ва могут быть те же лица, но не моложе 16-ти лет, интересующиеся изучением Могилевской области или ее районов. В почетные члены общества могут быть избраны крупные советские ученые, полководцы Красной Армии и Военно-Морского Флота, общественно-политические деятели, известные писатели, поэты и композиторы, герои Великой Отечественной войны, матери-героини и знатные люди БССР.

Примечание: 1. Члены общества и члены-соревнователи принимаются в общество соответствующими Секциями Общества, на основании заявления, и утверждаются Советом Общества.

2. Почетные члены принимаются на общих собраниях членов Общества открытым голосованием.

УПРАВЛЕНИЕ ДЕЛАМИ ОБЩЕСТВА.

V. Распорядительным органом управления об-ва является Совет в количестве 9-ти членов, которые из своей среды избирают: Председателя, двух его заместителей, ученого секретаря, помощника ученого секретаря, канцелярия и 3-х председателей Секций общества. Члены Совета об-ва выбираются на общем собрании членов Общества открытым голосованием.

VI. Члены каждой секции общества выдвигают из своей среды: Председателя, его заместителя и отв. секретаря.

VII. Во главе каждой комиссии находится ее руководитель выдвигаемый соответствующей секцией.

Примечание: 1. Секции и комиссии работают на основании особого для их положения, по планам, утвержденных Советом Общества.

2. Переписка общества ведется общей канцелярией Института.

СОБРАНИЯ И ЗАСЕДАНИЯ ОБЩЕСТВА, СОВЕТА И СЕКЦИЙ

VIII. Общие собрания Общества бывают: годовые, квартальные и чрезвычайные, на которых утверждаются члены Совета, почетные члены, пла-

ны и отчеты Совета Общества, научные экспедиции, производится премирование лучших краеведов области.

Заседания Совета происходит не реже одного раза в месяц, на которых рассматриваются планы и отчеты Общества и Секций, утверждаются вновь принимаемые члены Общества и пр.

Заседания секций происходит не реже одного раза в месяц, на которых заслушиваются научные доклады и обсуждаются соответствующие данной секции вопросы.

Для заслушивания особо-интересных докладов для всех членов Общества проводятся совместные заседания секций под председательством Председателя Совета или его заместителя.

Примечание: Личный состав Совета Общества утверждается Ученым советом Института и проводится приказом директора института.

НАУЧНАЯ БАЗА ОБЩЕСТВА

IX. Совет Общества совместно с деканами факультетов МГПИ организует в Институте Краеведческий кабинет с отделом школьного краеведения при нем, а также краеведческую библиотеку, хранящуюся в общеинститутской библиотеке.

X. Общество содействует Могилевскому Обл. Комитету культпросветучреждений в деле организации Областного и районных краеведческих музеев.

СРЕДСТВА ОБЩЕСТВА

XI. Средства Общества состояются: а) из ежегодных членских взносов, устанавливаемых общим собранием членов Общества, б) из ассигнований МГПИ на научно-исследовательскую работу, в) из дотаций Министерства Просвещения БССР, Областных и районных учреждений и организаций, г) из поступлений от платных лекций, концертов, выставок, изданий и пр.

Примечание: Денежные средства хранятся на текущем счете МГПИ и расходуются по постановлению Совета Общества.

ЛИКВИДАЦИЯ ОБЩЕСТВА

XII. Общество ликвидируется: а) по постановлению общего собрания членов Общества или б) по решению ученого совета Института.

Все денежные и материальные средства и труды Общества переходят в ведение МГПИ.

Настоящий временный устав Общества рассмотрен и утвержден Ученым Советом Могилевского Государственного Педагогического Института 27 августа 1946 года.

ДИРЕКТОР МГПИ:

подпись

/М.К. КИРИЛЛОВ/

“ ” августа 1946 г.